

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSE ENTOMOLOGISCHE VERENIGING

Deel 30

1 december 1970

No. 12

Adres van de Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12 III, Amsterdam 1010 — Nederland

INHOUD: D. C. Geijskes: Trichoptera van de Malpie bij Valkenswaard, N.-Br. (p. 229). — H. Wiering: Twee bijen, nieuw voor de Nederlandse fauna (Hym., Apid.) (p. 235). — D. A. Vestergaard: De ruimtelijke diversiteit van de dagvlinderfauna (Lep., Rhopalocera) in het kustgebied van Voorne (p. 236). — A. L. Cox en A. W. P. Maassen: Enkele vlin-
dernetities over 1969 (p. 241). — F. C. J. Fischer: Änderung einiger präokkupierten Namen
in der Ordnung Trichoptera (p. 242). — F. G. A. M. Smit: A new species of flea from the
Galápagos Islands (p. 244). — Literatuur (p. 234: B. J. Lempke). — Korte mededelingen
(p. 235, 248: B. J. Lempke; p. 248: A. J. van Essen & L. Witmond).

Trichoptera van de Malpie bij Valkenswaard, N.-Br.

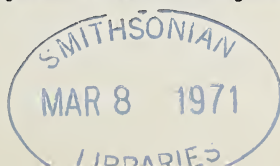
door

D. C. GEIJSKES

(*Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, Leiden*)

Ten zuiden van Valkenswaard strekt zich een aantrekkelijk bos- en heidegebied uit dat rijk bezet is met vennen, terwijl de bovenloop van de Dommel ten oosten daarvan stroomt. Dit terrein, bekend als „de Malpie”, bezit door zijn landschappelijke variatie een bijzondere attractie voor de natuurliefhebber, doch merkwaardig genoeg heeft het onder de entomologen niet de aandacht getrokken die het verdient. Dit is te betreuren, omdat het terrein nu door de recreatie van de bevolking van Eindhoven letterlijk onder de voet dreigt te worden gelopen. Ik heb daarom het aanbod van Drs. H. W. VAN DER WOLF te Eindhoven, om de Trichoptera en Neuroptera die bij zijn nachtelijke vlindervangsten in dit terrein op zijn scherm zouden verschijnen voor mij te verzamelen, dankbaar aanvaard. Het resultaat van het onderzoek van deze Trichoptera in 1968 en 1969 bijeengebracht, wordt hier vermeld. Dit onderzoek is met des te meer genoegen gedaan, omdat (1) enkele zeldzame soorten voor den dag zijn gekomen en (2) voor Noord-Brabant maar weinig faunistische opgaven van deze insekten beschikbaar zijn. Gezien de vervuiling van het stromende water in ons land, is het van veel belang dat gegevens over de oorspronkelijke rheofiele fauna voor een vergelijk worden gepubliceerd. De gegevens over de verzamelde Neuroptera zijn nog te fragmentarisch om een beeld van de aanwezige fauna te kunnen geven.

De vondsten van de Trichoptera lopen van 9 juli tot 29 augustus in 1968 en van 13 mei tot 25 oktober in 1969. In die tijd zijn voor elk jaar op 12 avonden vangsten gedaan, die resp. 156 en 325 individuen hebben opgeleverd. Volgens opgave van de heer VAN DER WOLF is daarbij op acht verschillende plaatsen ver-

zameld. Drie daarvan waren gelegen aan de oevers van vennen, drie aan de oevers van de Dommel en de resterende twee tussen de vennen en de Dommel in of nabij stuifduinen. De vangsten werden uitgevoerd met een 250 Watt menglicht-lamp, die op 1,50 m boven de grond voor een wit laken hing.

Van de verzamelde soorten zijn een aantal exemplaren ter documentatie aan de collectie van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden toegevoegd. Gaarne wil ik de heer VAN DER WOLF ook hier mijn welgemeende dank betuigen voor de nauwgezette wijze, waarop hij aan dit onderzoek heeft meegewerkt.

TRICHOPTERA:

Agraylea multipunctata Curt., 8.VIII.69, 2 ♀; 11.IX.69, 1 ♀.

Agraylea sexmaculata Curt. (= *pallidula* McL.), 8.VIII.69, 3 ♂ 3 ♀; 8.IX.69, 2 ♂ 1 ♀; 11.IX.69, 3 ♂ 3 ♀.

Oxyethira falcata Mort., nieuw voor de fauna, 31.VII.69, 1 ♀; 4.X.69, 3 ♂ 1 ♀; 7.X.69, 2 ♂ 1 ♀.

Neureclipsis bimaculata (L.), 29.VII.68, 1 ♀; 8.VIII.69, 2 ♀; 11.IX.69, 3 ♀.

Polycentropus irroratus (Curt.) (= *multiguttatus* Curt.), 9.VII.68, 1 ♀; 12.VII.68, 2 ♀; 29.VII.68, 2 ♂; 24.VIII.68, 1 ♀; 11.VI.69, 1 ♂ 1 ♀ 6.VII.69, 3 ♂ 6 ♀; 31.VII.69, 1 ♀; 8.VIII.69, 3 ♂ 8 ♀; 2.IX.69, 2 ♂; 8.IX.69, 6 ♀; 11.IX.69, 1 ♂ 2 ♀.

Holocentropus dubius (Ramb.), 9.VII.68, 1 ♀; 12.VII.68, 2 ♀; 22.VII.68, 1 ♀; 29.VII.68, 1 ♂ 1 ♀; 24.VIII.68, 1 ♀; 13.V.69, 1 ♀; 11.VI.69, 2 ♂ 3 ♀; 6.VII.69, 1 ♂ 2 ♀; 8.VIII.69, 1 ♀.

Holocentropus picicornis (Steph.), 9.VII.68, 1 ♀; 29.VII.68, 1 ♀; 19.VIII.68, 1 ♀; 21.VIII.68, 1 ♀; 24.VIII.68, 1 ♀; 27.VIII.68, 1 ♀; 29.VIII.68, 1 ♀; 13.V.69, 6 ♂; 25.V.69, 1 ♀; 8.VIII.69, 2 ♀; 2.IX.69, 2 ♀.

Cyrnus crenaticornis (Kol.), 24.VIII.68, 1 ♂; 11.IX.69, 1 ♂.

Cyrnus flavidus McL., 9.VII.68, 1 ♂; 12.VII.68, 1 ♀; 29.VII.68, 1 ♀; 21.VIII.68, 1 ♂; 24.VIII.68, 1 ♂, 29.VIII.68, 1 ♂; 25.V.69, 1 ♂; 11.VI.69, 4 ♂; 6.VII.69, 1 ♂; 31.VII.69, 3 ♂; 8.VIII.69, 3 ♂ 3 ♀; 8.IX.69, 4 ♂; 11.IX.69, 1 ♂.

Ecnomus tenellus (Ramb.), 9.VII.68, 1 ♀; 12.VII.68, 3 ♀; 22.VII.68, 1 ♀; 29.VII.68, 1 ♀; 24.VIII.68, 1 ♀; 6.VII.69, 2 ♂ 1 ♀; 8.IX.69, 2 ♀.

Hydropsyche angustipennis (Curt.), 20.VIII.68, 1 ♀; 24.VIII.68, 2 ♀; 29.VIII.68, 1 ♀; 31.VII.69, 1 ♀; 8.IX.69, 1 ♀.

Hydropsyche pellucidula (Curt.), 9.VII.68, 1 ♀; 12.VII.68, 1 ♀; 21.VIII.68, 1 ♀ 11.VI.69, 1 ♂; 6.VII.69, 1 ♀.

Agrypnia pagetana Curt., 9.VII.68, 1 ♂; 12.VII.68, 1 ♂; 22.VII.68, 1 ♂; 29.VII.68, 1 ♂; 19.VIII.68, 3 ♂; 20.VIII.68, 3 ♂; 21.VIII.68, 1 ♂; 29.VIII.68, 2 ♂; 13.V.69, 7 ♂ 2 ♀; 25.V.69, 3 ♂ 1 ♀; 8.VIII.69, 1 ♂; 8.IX.69, 2 ♂.

Dasystegia obsoleta (Hagen), 29.VIII.68, 1 ♂; 8.IX.69, 2 ♂ 1 ♀; 11.IX.69, 2 ♀.

Dasystegia varia (Fabr.), 9.VII.68, 1 ♀; 27.VII.68, 3 ♂ 1 ♀; 29.VII.68, 1 ♂; 19.VIII.68, 1 ♂; 20.VIII.68, 2 ♂ 2 ♀; 21.VIII.68, 2 ♂; 24.VIII.68, 1 ♂ 1 ♀; 29.VIII.68, 1 ♂ 1 ♀; 6.VII.69, 2 ♂ 1 ♀; 31.VII.69, 1 ♂; 8.VIII.69, 1 ♂.

Oligotricha striata (L.) (= *Neuronina ruficrus* Scop.), 13.V.69, 2 ♂.

Phryganea bipunctata Retz. (= *striata* auct. nec L.), 13.V.69, 1 ♂; 25.V.69, 3 ♂ 2 ♀.

Molanna angustata Curt., 25.V.69, 1 ♂; 8.VIII.69, 6 ♂ 1 ♀.

Triaenodes bicolor (Curt.), 21.VIII.68, 2 ♀; 11.VI.69, 1 ♀; 31.VII.69, 1 ♀.

Triaenodes simulans Tjeder, 9.VII.68, 5 ♀; 12.VII.68, 2 ♀; 22.VII.68, 1 ♀; 29.VII.68, 1 ♂; 12.VIII.68, 3 ♀; 19.VIII.68, 2 ♂ 8 ♀; 24.VIII.68, 2 ♂ 2 ♀; 29.VIII.68, 2 ♂ 6 ♀; 11.VI.69, 7 ♂ 5 ♀; 6.VII.69, 19 ♀; 8.VIII.69, 7 ♀; 2.IX.69, 10 ♂ 4 ♀; 11.IX.69, 4 ♂ 4 ♀.

Leptocerus tineiformis Curt. (= *Setodes tineiformis* Curt.), 31.VII.69, 1 ♀.

Mystacides azurea (L.), 11.VI.69, 3 ♀; 31.VII.69, 1 ♂; 8.VIII.69, 1 ♀.

Mystacides longicornis (L.), 24.VIII.68, 1 ♀; 29.VIII.68, 2 ♀; 25.V.69, 1 ♂; 8.VIII.69, 1 ♀; 11.IX.69, 1 ♀.

Oecetis furva (Ramb.), 29.VII.68, 2 ♀; 21.VIII.68, 2 ♂; 6.VII.69, 1 ♀; 31.VII.69, 1 ♀; 8.VIII.69, 3 ♀; 8.IX.69, 1 ♂ 1 ♀; 11.IX.69, 2 ♀.

Oecetis lacustris (Pict.), 9.VII.68, 1 ♀; 21.VIII.68, 1 ♂; 24.VIII.68, 1 ♂ 2 ♀; 29.VIII.68, 1 ♀; 11.VI.69, 1 ♀; 6.VII.69, 3 ♀; 8.VIII.69, 3 ♂ 8 ♀; 11.IX.69, 1 ♂.

Oecetis ochracea (Curt.), 9.VII.68, 1 ♀; 22.VII.68, 1 ♀; 27.VII.68, 1 ♀; 12.VIII.68, 2 ♀; 24.VIII.68, 1 ♀; 29.VIII.68, 1 ♂ 1 ♀; 13.V.69, 1 ♀; 25.V.69, 2 ♀; 11.VI.69, 1 ♂ 1 ♀; 6.VII.69, 3 ♀; 31.VII.69, 1 ♂ 3 ♀; 8.VIII.69, 4 ♀; 8.IX.69, 2 ♂ 3 ♀; 11.IX.69, 1 ♂ 4 ♀.

Glyptotaelius pellucidus (Retz.), 12.VIII.68, 1 ♂.

Limnephilus affinus Curt., 11.IX.69, 1 ♂.

Limnephilus auricula Curt., 25.V.69, 1 ♀.

Limnephilus binotatus Curt. (= *L. xanthodes* McL.), 9.VII.68, 1 ♂ 2 ♀; 22.VII.68, 2 ♀; 27.VII.68, 1 ♀.

Limnephilus elegans Curt., 22.VII.68, 1 ♀; 25.V.69, 1 ♂ 1 ♀; 11.VI.69, 2 ♂ 1 ♀.

Limnephilus extricatus McL., 20.VIII.68, 1 ♂.

Limnephilus incisus Curt. (= *Colpotaulius incisus* Curt.), 11.IX.69, 1 ♂.

Limnephilus lunatus Curt., 4.X.69, 3 ♂ 1 ♀; 7.X.69, 2 ♂ 1 ♀.

Limnephilus marmoratus Curt., 12.VII.68, 1 ♂; 27.VII.68, 2 ♂; 19.VIII.68, 4 ♂; 20.VIII.68, 3 ♂; 21.VIII.68, 1 ♀; 8.VIII.69, 1 ♂; 2.IX.69, 6 ♂ 1 ♀; 8.IX.69, 2 ♀; 11.IX.69, 1 ♂ 5 ♀.

Limnephilus nigriceps (Zett.), 25.X.69, 1 ♂.

Limnephilus sparsus Curt., 12.VII.68, 1 ♀; 12.VIII.68, 1 ♂; 24.VIII.68, 2 ♂; 8.VIII.69, 2 ♂; 2.IX.69, 2 ♀; 8.IX.69, 1 ♂; 11.IX.69, 2 ♂ 4 ♀; 7.X.69, 1 ♂.

Stenophylax permistus McL., 25.V.69, 1 ♂.

Van de 38 vermelde soorten zijn de meeste vrij algemeen voor onze fauna, maar enkele verdienen een nadere bespreking.

Oxyethira falcata Morton is nieuw voor de Nederlandse fauna. Zij behoort tot de familie van de Hydroptilidae, waartoe de kleinste vertegenwoordigers van de Trichoptera worden gerekend. Haar voorkomen in ons land kon verwacht worden, aangezien de soort een grote verspreiding in Europa heeft, nl. van Engeland tot Rusland en van Finland tot Noord-Afrika (FISCHER, 1961). Toch zijn geen vindplaatsen uit onze naaste omgeving bekend; de dichtstbijzijnde is Ham-

burg (ULMER, 1929). De geringe afmeting (3—5 mm) en de omstandigheid, dat de soorten alleen in mikroskopische preparaten aan de manlijke genitalia te onderscheiden zijn, staat de herkenning ernstig in de weg. Zelf bezit ik preparaten van twee wijfjes, gevonden aan een bronbeekje op de Brunsummerheide (12.VI.1937, D.C.G.), die niet van de wijfjes van de Malpie te onderscheiden zijn, maar wel van de gewone soort *O. flavicornis*. Er zijn echter nog drie andere soorten van *Oxyethira* als inlands bekend (zie FISCHER, 1948 en HIGLER, 1968), waarvan ik de wijfjes van twee (*simplex* Ris en *tristella* Klap.) niet ken.

Wat de mannetjes van *O. falcata* aangaat, stemmen de genitalia goed overeen met de afbeeldingen van MORTON (1893), ULMER (1929), MARTYNOV (1934) en MOSELY (1939). Op de zijkanen van het 9de abdominale segment zijn twee doorns zichtbaar, zoals ook MORTON aangeeft, maar drie doorns schijnt meer voor te komen. Typerend is de asymmetrische vlagvormige verbreding aan het uiteinde van de penis, die in één van mijn preparaten goed zichtbaar is. Ik twijfel daarom niet aan de identiteit van deze soort. Op het eerste gezicht is de donkere bandering van de vleugels opvallend, terwijl het donkere borststuk ze direkt van *O. flavicornis* onderscheidt. Volgens VAN DER WOLF werden de exemplaren verzameld aan het Reisven (1 ♀) en langs de oever van de Dommel, (5 ♂ 2 ♀), niet ver van de vorige vangplaats. Het schijnt dus, dat de soort zich uit de Dommel ontwikkelt.

Triaenodes simulans Tjeder, een kleine grijze soort met lange ten dele zilverachtige sprieten en een typische donkere stippeling op de vleugels, is een tweede karakteristieke soort van dit gebied. Zij was ook numeriek sterk vertegenwoordigd door 22% in de vangsten van 1968 en 18% in 1969. Het rijke materiaal was aanleiding om de soorten in beide sexen aan een grondig onderzoek te onderwerpen, waarbij bleek, dat ze niet met *T. conspersus* (Ramb.) overeenkwam, die als inlands bekend stond, maar met de nauwverwante *T. simulans* Tjeder, die niet van Nederland bekend was (GEIJSKES, 1969). De soort is bekend uit Zweden, Finland, Siberië en Schotland (Fischer, 1965). Behalve aan de Dommel bij de Malpie en Waalre, is ze in Nederland ook aan de Swalm by Swalmen in Limburg gevonden. Naar de heer F. C. J. FISCHER mij mededeelde, twijfelde hij reeds aan de soort door hem bij Waalre gevangen (6.VI.1932), die voorlopig onder *T. conspersus* was ondergebracht.

Over opgezonden exemplaren aan Dr. TJEDER werd evenwel geen uitsluitsel ontvangen. Ter plaatse ontwikkelt de soort zich stellig uit de Dommel, waarvoor de vindplaatsen in het terrein ook spreken.

Limnephilus elegans Curt. is een middelmatig grote soort met lichtbruine vleugels, waarvan de voorvleugels over de lengte donkerbruin gestreept zijn. Door dit ongewone patroon is de soort gemakkelijk te herkennen, waarbij de typische manlijke genitalia met rond uit gesneden appendices praeanales de bevestiging geven. ALBARDA (1889) vermeldde *elegans* van de omgeving van Breda (Ginnek, Galderse heide), de heer P. AUKEMA verzamelde ze in 1968 te Zundert. Verder is ze gevonden in Midden- en Noord Limburg, bij Twello in Gelderland, in Drente en in Groningen. ULMER (1909) geeft aan, dat *L. elegans* voorkomt „in moorigen Gegenden” wat er voor spreekt dat ze zich uit vennen en turfgraten ontwikkelt. DÖHLER (1914) kweekte de larve en vond deze in het Doberschützer Moor bij Leipzig „in kleinen und kleinsten Moortümpeln im Sphagnum”, de

larvehuisjes werden gemaakt van *Carex*-stengel en bladstukjes, die dakpansgewijze tot een kokertje waren samengesteld. Voor de verpopping sluit de larve de ingang van de koker af met een prop *Sphagnum*-mos.

De verspreiding van *L. elegans* omvat vooral Noord- en Oost-Europa (IJsland, Gr.-Brittannië, Skandinavië, Finland, Rusland tot aan Kamtsjatka, Nederland, België, Vogen, Noord-Duitsland, Denemarken, Polen, Tsjechoslowakije, Oostenrijk, Hongarije en de Caucasus (FISCHER, 1968). Uit het voorgaande blijkt voldoende, dat *L. elegans* een typische bewoonster van de oligotrofe vennen is en in het gebied van de Malpie ook haar bestaan nog vindt.

Uit de soortenlijst laat zich een oekologische verdeling onderscheiden van soorten die zich als larve in het stromende water ontwikkelen (lotische fauna), en soorten die zich als larve in het stilstaande water ophouden (lenitische fauna). Tot de eerste categorie, die hier als bewoners van de Dommel zijn op te vatten, zijn te rekenen:

Oxyethira falcata, *Neureclipsis bimaculata*, *Polycentropus irroratus*, *Hydropsyche* spp., *Trienodes simulans* en *Stenophylax permistus*. Zij vormen een minderheid tegenover de andere genoemde soorten, waarvan wij moeten aannemen dat zij zich in de vennen van de Malpie ontwikkelen. De verhouding tussen deze twee oekologische groepen verhoudt zich hier als 8:30. Numeriek echter verschenen twee van de rheofiele soorten, nl. *Trienodes simulans* en *Polycentropus irroratus*, resp. met 20% en 10% van de totale vangsten, waarmede zij de hoogste percentages bereikten. Met uitzondering van *Oecetis ochracea* (8%), *Cyrtus flavidus* (6%) en *Agrypina pagetana* (6%), bleven de percentages van alle overige soorten beneden 5% van het totaal.

Ook in de vliegtijden is enig verschil te constateren. De soorten van het stromende water vertonen een doorlopende vliegtijd van eind mei tot begin september (*O. falcata* tot begin oktober). De soorten uit stilstaand water beginnen hier bijna een maand eerder, bereiken in juni een maximum en nemen in juli duidelijk in getalsterkte af, òf ze verschijnen pas in augustus en vliegen dan tot eind oktober (meeste *Limnephiliden*). Uit de waarnemingen is evenwel niet gebleken, dat hier soorten bij zijn die een voorjaarsvlucht en een najaarsvlucht hebben, doch misschien is het aantal waarnemingen daarvoor te gering geweest. Voor een verdere oekologische analyse zou het onderzoek geïntensiveerd moeten worden voortgezet, niet alleen met lichtvangsten, maar ook met handnetvangsten overdag en met larven-onderzoek in de wateren. Zonder twijfel zou daarbij het aantal soorten ook vermeerderd worden, want er blijven enkele „missers” over, die hier te verwachten zijn (*Limnephilus* spp., *Anabolia*, *Halesus*). Mogen deze aantekeningen daartoe een aanleiding vormen, hopelijk voor het te laat is.

Summary

In 1968 and 1969 a collection of Trichoptera was taken in light traps by Mr. H. W. VAN DER WOLF near the village of Valkenswaard, south of the town of Eindhoven in the Province of North Brabant, The Netherlands. The traps were in operation in an area known as “De Malpie”, consisting for the main part of moorland

interspersed with many peat pools (fens). A stream (de Dommel) flows from the Belgian frontier to the North along the eastern side of that area. Among the 481 collected specimens, 38 species could be recognized. Of these *Oxyethira falcata* Mort. forms a new record for the Dutch fauna, *Triaenodes simulans* Tjeder, otherwise a rare species, is commonly met with along the stream and *Limnephilus elegans* Curt., a fairly rare species in the Netherlands, appeared in small quantities. At least eight species belong to the lotic fauna of the stream, thirty species to the lenitic fauna of the pools, showing slight differences in their flight time. Two of the rheophilic species were abundantly present in the collection (to 20%), the other species were represented in no more than 5%. Further research is recommended for this interesting locality.

Gebruikte Literatuur

- ALBARDA, H., 1889. Catalogue raisonné et synonymique des Névroptères observés dans les Pays-Bas et dans les Pays limitrophes. *Tijdschr. Ent.* 32: 211—376.
- DÖHLER, W., 1914. Beiträge zur Systematik und Biologie der Trichopteren. *Sitzungsber. Naturf. Ges. Leipzig* 41: 28—104.
- FISCHER, F. C. J., 1934. Verzeichnis der in den Niederlanden und dem Nachbargebiete vorkommenden Trichoptera. *Tijdschr. Ent.* 77: 177—201.
- , 1948. Aanvullingen op de lijst der Nederlandsche Trichoptera (2e supplement op het "Verzeichnis" van 1934). *Natuurh. Maandbl.* 37 (5—6): 47—50.
- , 1961. Trichopterorum Catalogus 2: 1—89.
- , 1965. idem, 6: 1—242.
- , 1968. idem, 9: 1—362.
- GEIJSKES, D. C., 1969. Twee Triaenodes-soorten nieuw voor de Nederlandse fauna (Trichoptera, Leptoceridae). *Ent. Ber. Amst.* 29: 201—202.
- HIGLER, L. W. G., 1968. Kokerjuffers (Trichoptera) in een verlandingszone van de Vennaten. *Meded. Hydrobiol. Ver.* 2: 57—65.
- MARTYNOV, A. B., 1934. Trichoptera Annulipalpia I. Opredeliteli po Fauna S.S.S.R. no. 13. Moskou, Ak. Nauk.,: 1—343. (Russisch).
- MORTON, Kenneth J., 1893. Notes on Hydroptilidae belonging to the European Fauna, with descriptions of new species. *Trans. ent. Soc. Lond.* (1): 75—82.
- MOSELY, Martin E., 1939. The British Caddis Flies (Trichoptera). London, George Routledge & Sons, Ltd.
- ULMER, Georg, 1909, Trichoptera in: „Die "Süßwasserfauna Deutschlands" Heft 5 u. 6: 1—326.
- , 1929. Über einige deutsche Hydroptiliden. *Zool. Anzeiger* 80 (7/9): 253—266.

Kostrowicki, A. S., Geography of the Palaearctic Papilionoidea (Lepidoptera). Zaklad Zoologii systematycznej Polskiej Akademii Nauk. Kraków, 1969. 380 pags., 125 figuren.

In dit werk bespreekt de Poolse auteur de verspreiding van de palearktische dagvlinders, toegelicht door een groot aantal kaarten, die duidelijk laten zien in welke mate bepaalde genera, groepen of zelfs families over het behandelde gebied verspreid zijn. Ook wordt nagegaan hoe de verdeling over bepaalde plantenassociaties is. Dan volgt een meer gedetailleerde bespreking van de verschillende onderdelen van de palearktische fauna. Tot slot een naamlijst van alle dagvlindersoorten, bij elke soort door middel van letters en cijfers een analyse van de kenmerkende bijzonderheden: areaal, oecologische eigenschappen, enz.

De door de auteur in de naamlijst gebruikte generieke nomenclatuur zal de meeste Westeuropese lepidopterologen waarschijnlijk niet zeer modern aandoen. Diverse genera hebben weer dezelfde onoverzichtelijke lengte als in de Catalogus van STAUDINGER & REBEL van 1901. Voor 'dit taxon is een algemeen aanvaard standpunt blijkbaar heel moeilijk te verwezenlijken. — LPK.